

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thomæ A Kempis Canonici Regularis Ord. S. Augustini De Imitatione Christi Libri Quatuor

Thomas <von Kempen>

Coloniæ, 1723

VI. De probatione veri amoris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45773)

& in cunctis sensibus custoditus.

Est amor subjectus & obediens Prælati, sibi vilis & despectus, Deo devotus & gratificus, fidens & sperans semper in eo, etiam cum sibi non sapit Deus; quia sine dolore non vivitur in amore.

8. Qui non est paratus omnia pati, & ad voluntatem stare dilecti, non est dignus amator appellari.

Oportet amantem, omnia dura & amara propter dilectum libenter amplecti; nec ob contraria accidentia ab eo deflecti.

C A P U T VI.

De probatione veri amatoris.

1. **F**ili, non es adhuc fortis & prudens amator.

Quare, Domine?

Quia propter modicam contrarietatem deficis à cœptis, & nimis avidè consolationem quæris.

Fortis

Fortis amator stat in tentationibus, nec callidis credit persuasionibus inimici. Sicut ei in prosperis placeo, ita nec in adversis displiceo.

2. Prudens amator, non tam donum amantis considerat, quam dantis amorem.

Affectum potius attendit, quam censum: & infra dilectum omnia data ponit.

Nobilis amator non quiescit in dono, sed in me super omne donum.

Non est ideo totum perditum, si quandoque minus bene de me, vel de Sanctis meis sentis, quam velles.

Affectus ille bonus & dulcis, quem interdum percipis, affectus gratiæ præsentis est, & quidam prægustus patriæ cælestis: super quo non nimium innitendum, quia vadit, & venit.

Certare autem adversus incidentes malos motus animi, suggestionemque spernere diaboli, insigne est virtutis & magni meriti.

3. Non ergo te conturbent alienæ phan-

phantasiæ, de quacunque materia ingestæ.

Fortè serua propositum, & intentionem rectam ad Deum.

Nec est illusio, quòd aliquando in excessum subito raperis, & statim ad solitas ineptias cordis reverteris.

Illas enim invite magis pateris, quàm agis; & quandiu displicent & reniteris, meritum est & non perditio.

4. Scito, quòd antiquus inimicus omnino nititur impedire desiderium tuum in bono, & ab omni devoto exercitio evacuare: à Sanctorum scilicet cultu, à pia passionis meæ memoria, à peccatorum utili recordatione, à proprii cordis custodia, & à firmo proposito proficiendi in virtute.

Multas malas cogitationes ingerit, ut tædium tibi faciat & horrorem: ut ab oratione revocet, & sacra lectione.

Displicet sibi humilis confessio, & (si posset) à Communionem cessare faceret.

Non

Non credas ei, neque cures illum,
licet sapius tibi deceptionis terende-
rit laqueos.

Sibi imputa, cum mala inferit &
immunda. Dicit illi:

Vade immunde spiritus, erubescere
miser, valde immundus es tu, qui
taliam inferis auribus meis.

Discede à me, seductor pessime,
non habebis in me partem ullam:
sed JESUS mecum erit tanquam bel-
lator fortis, & tu stabis confusus.

Malo mori, & omnem poenam
subire, quam tibi consentire.

Tace & obmutescere; non audiam
te amplius, licet plures mihi moliris
molestias. Dominus illuminatio
mea, & salus mea, quem timebo?

Si consistant adversum me castra,
non timebit cor meum. Domi-
nus adiutor meus, & redemptor
meus.

5. Certa tanquam miles bonus: &
si interdum ex fragilitate corruis,
resume vires fortiores prioribus;
confidens de ampliori gratia mea:

I

&

& multum præcave à vana complacentia & superbia.

Propter hoc multi in errorem ducuntur, & in cæcitatem penè incurabilem quandoque labuntur.

Sit tibi in cautelam & perpetuam humilitatem, ruina hæc superborum de se stultè præsumentium.

C A P U T VII.

De occultanda gratia sub humilitatis custodia.

1. **F**ili, utilius est tibi & securius devotionis gratiam abscondere, nec in altum te efferre, nec multum inde loqui, neque multum ponderare: sed magis temetipsum despiciere, & tanquam indigno datam timere.

Non est huic affectioni tenaciùs inhærendum, quæ citiùs potest mutari in contrarium.

Cogita in gratia quàm miser & inops esse soles sine gratia.

Nec est in eo tantum spiritualis
vitæ